

فردا؛ زمستانه هنرمندان در گالری مژده

اگر به هنر نقاشیخط علاقه مند هستید بدانید گالری مژده کاری کرده کارستان و بهترین‌های این هنر را در نمایشگاهی با عنوان «زمستانه» گرد هم آورده است با ارائه ۲۶ اثر از ۲۶ هنرمند به کیوریتوری کیارش یعقوبی. این نمایشگاه فردا جمعه دوم اسفند قرار است افتتاح شود. علیرضا آستانه، ساناز البرزی، ابراهیم الفت، علیرضا

نوروزی، امین هنای و کیارش یعقوبی هنرمندانی هستند که آثارشان در نمایشگاه «زمستانه» به نمایش درمی‌آید. برای بازدید از آثار نمایشگاه «زمستانه» از فردا ۲ اسفند تا ۸ اسفند فرصت دارید خودتان را به گالری مژده در سعادت‌آباد، خیابان علامه شمالی، خیابان هجدهم شرقی، پلاک ۲۷، واحد یک برسانید.

مروری بر رویدادهای

هنروادبیات

در هفته‌ای که گذشت

آبیاری در اسلام‌آباد، آریا در گیج‌گاه

رویداد هفته

وقایع‌نگاری يك وداع تلخ

چهلمین روز آسمانی شدن سردار در همین هفته‌ای بود که به پایانش رسیده‌ایم و بی‌تردید مهم‌ترین رویداد فرهنگی هنری هفته برای ما «بدرقه سردار» است. اگرچه این رویداد در کیش برگزار شده و خیلی‌ها نتوانستند از نزدیک عکس‌های این نمایشگاه را ببینند. خبر خوب این که هنوز فرصت هست برای دیدن این تصاویر. از همین حالا تا ۱۲ اسفند برای دیدن عکس‌ها در کیش و از ۲۵ اسفند تا ۱۴ فروردین سال آینده در باغ موزه دفاع مقدس تهران. ۷۶ عکس برای این نمایشگاه انتخاب شده؛ عکس‌هایی که در جریان تشییع پیکر شهید حاج قاسم سلیمانی توسط عکاسان در سراسر ایران ثبت شده‌اند. رویداد مهم‌تری هم در راه است؛ جشنواره تجسمی فجر قرار است در مراسم اختتامیه‌اش که ۹ اسفند برگزار می‌شود، از سردیس و نقاشی برتره سردار رونمایی کند و حالا که این سطور نوشته می‌شود، این دو اثر در حال خلق و شکل‌گیری هستند.

هفته آخر بهمن

آتش بعد از خاکستر بهمن

بهمن ماه شلوغ و پربرسو صدای هنر ایران را هم سپری کردیم و حالا یکی یکی اهالی هنرهای مختلف پس از اتمام کار جشنواره‌های مختلف فجر، فصل جدیدی را آغاز می‌کنند؛ نرگس آبیاری از پاکستان بازمی‌گردد تا پای فیلم تازه‌اش بنشیند، شهرام ناظری هفتادسالگی را با کارهای تازه‌اش آغاز می‌کند و ماه آخر سال، دیگران هم پرونده‌های باز سال را تکمیل می‌کنند تا وارد فصل تازه‌ای شوند.

چهارشنبه؛ ۳۰ بهمن

عکس

بدرقه سردار در جزیره

۲۴ قطعه عکس از مراسم مختلف عزاداری سردار شهید قاسم سلیمانی از ۳۸ عکاس در نمایشگاه عکس «بدرقه سردار» به نمایش در آمد. این نمایشگاه تا ۱۲ اسفند در جزیره کیش برپا خواهد بود.

شنبه، ۲۶ بهمن

سینما

بازگشت جمشید آریا

جمشید هاشم‌پور را سینما رهای سن و سال دار به «جمشید آریا» می‌شناسند؛ اول هفته خبر رسید که عادل تبریزی به عنوان کارگردان فیلم «گیج‌گاه» سراغ این نوستالژی بزن بهادرانه دهه ۶۰ رفته و هاشم‌پور را در نقش «جمشید آریا» نامی که این بازیگر با ایفای نقش‌هایی در فیلم‌های اکشن دهه ۶۰ به آن مشهور شد، جلوی دوربین خواهد برد؛ در فیلمی که حامد بهداد نیز یکی دیگر از بازیگرانش خواهد بود و هاشم‌پور نقش دیگری هم جز جمشید آریا را بازی می‌کند دیگر بازی خواهد کرد.

سه شنبه، ۲۹ بهمن

سینما

آبیاری در اسلام‌آباد

نرگس آبیاری وسط هفته راهی پاکستان شد تا جایزه بخش بین‌المللی زنان راهبر را در مراسمی ویژه از دست بآنوی اول این کشور دریافت کند؛ جایزه‌ای که کارگردان ایرانی آن را به عنوان یکی از زنان موفق جهان اسلامی دریافت کرد.

دوشنبه، ۲۸ بهمن

موسیقی

مرثیه ۷۰ سالگی

شهرام ناظری در سالروز تولد ۷۰ سالگی‌اش که مصادف شده بود با چهلمین روز درگذشت مسافران هواپیمای اوکراینی، قطعه «جان جانم» را با شعر و آهنگی از ارشک رفیعی منتشر و به قربانیان تقدیم کرد. دیروز، با رفیعی در جام جم گفت‌وگو کردیم و به این اثر ناظری پرداختیم.

پنجشنبه، يك اسفند

موسیقی

پایان کار فجر

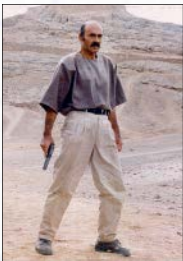
اختتامیه سی و پنجمین جشنواره موسیقی فجر، ساعت ۱۸ و ۳۰ دقیقه امروز پنجشنبه اول اسفند در تالار وحدت برگزار می‌شود.

علی رستگار

سینما

جمشید آریا بودن

این هم از خوشبختی‌های ماست که چپ و راست گذرمان می‌افتد به جمشید هاشم‌پور و مسیرمان از روزنامه جام جم تا میدان مادر و همان حوالی ستاره باران می‌شود. خبر و برکت عادت نیکوی هاشم‌پور در پیاده‌روی روزانه و گاه شبانه، هرازگاهی به ما و دیگر رهگذران بلوار میرداماد هم می‌رسد و روزمان را می‌سازد. همین چند روز قبل و پیش پای شما،

جمشیدخان را با محاسن سفید و عینک آفتابی و کاپشن چرم مشکی و البته همان ابهت همیشگی دیدم که دست‌های پر قدرت و کشیده‌اش را در دو طرف تاب می‌داد و با فروتنی و تیختری همزمان راه می‌رفت.

هر دیدار رودرپو با هاشم‌پور و حتی تماشای بازی‌هایش در سال‌های اخیر که شاید چندان با آن اقتدار دوران «هاشم‌پور یسم» نسبتی نداشته باشد، منجینی است که ما را يك راست به دهه‌های ۶۰ و ۷۰ پرتاب می‌کند؛ همان سال‌هایی که جمشید آریا با برق طاسی‌اش و ماجراجویی‌هایی در حد بضاعت سینمای وقت ایران، ما مخاطبان شیفته هیچان را به وجد می‌آورد و باعث می‌شد سال‌های سینما به‌ویژه در شهرستان‌ها، دست‌کمی از شور و حال تماشاگران در «سینما پارادیزو» نداشته باشد. هر چند مدیران وقت سینما، تاب اسم و طاسی جمشید آریا را نداشتند و حتی مدتی او را خانه‌نشین کردند، اما این جفاي سینمایی، به مرور زمان اتفاقاً فرصتی برای درخشش توانایی‌های دیگر این بازیگر خوب فراهم کرد و او در فیلم‌های برخی بزرگان سینما بازی‌های متفاوتی به نمایش گذاشت. این تغییر شخصیت به هر دلیل که بود، جبر زمانه و اقتضای سن و سال یا هوشمندی خود بازیگر، به موقع رخ داد و باعث شد روند کارنامه هاشم‌پور مختل نشود و ثمره‌اش هم نقش‌آفرینی‌های متنوع باشد. با این حال آن چه خودش را در این مسیر طولانی و پرفراز و نشیب به رخ کشید و تاریخ هم حکم به پیروزی و محبوبیت آن داد، يك چیز است و بس؛ جمشید آریا بودن.

چهره دوم هفته: نرگس آبیاری

اقبال آبیاری

در سرزمین اقبال لاهوری از نرگس آبیاری تقدیر شد. در صفحه ۱۲ سه‌شنبه مفصل نوشتیم که چرا نرگس آبیاری برای دریافت جایزه زنان برتر و موفق جهان اسلام در پاکستان انتخاب شده و فکر می‌کردیم حتماً برای اینجا اطلاعات تازه‌ای خواهیم داشت اما پیگیری‌های ما به اینجا رسید که گویا روز سه‌شنبه فیلم نرگس آبیاری در کراچی به نمایش درآمد و دیروز عصر بعد از این که این سطور نوشته شده و آماده ارسال به چاپخانه بود، جایزه آبیاری را به او تقدیم کردند. بنابراین جزئیات تازه‌ای از مراسم در اختیارمان نیست و همین را از ما بپذیرید که او یکی از چهره‌های خبرساز این هفته در عرصه فرهنگ و هنر بود.

مطالبه هفته: خانه موزه اکبر رادی

يك قصه تکراری

آسیاب رسیده به اکبر رادی. همین چند وقت پیش بود که همسر نادر ابراهیمی ناله سر داد اگر خانه موزه‌ای برای همسرش راه‌اندازی نشود همه کتاب‌هایش را در حیاط خانه به آتش می‌کشد. نمی‌دانیم نتیجه این تهدیدها بود یا ثمره تلاش‌های چند ساله که بالاخره قرار شد موزه نادر ابراهیمی راه‌اندازی شود. حالا آنکار همین قصه با همین اوج و فروده‌ها دارد برای اکبر رادی تکرار می‌شود. همسر رادی گفته در ده سال گذشته بارها برای راه‌اندازی این خانه موزه تقاضا داده و در شورای شهر و شهرداری هم با این موضوع موافقت شده ولی هنوز مکانی برای راه‌اندازی این موزه مشخص نشده است. حمیده باتو عثقا این را هم اضافه کرده که تمام وسایل رادی از جمله وسایل شخصی مانند لباس‌ها، عینک، خودکار و کتابخانه او و نیز دستنوشته‌های رادی در خانه‌اش نگهداری می‌شوند و اگر خانه موزه اکبر رادی تاسیس شود، مردم می‌توانند همه میراث به‌جا مانده از این نمایشنامه نویس را از نزدیک ببینند و همین‌طور جلسات بنیاد رادی را هم می‌توان در همین مکان برگزار کرد. کاش داستان رادی هم پایان خوشی داشته باشد.

در

«چی بود، چی شد»، آرشید دهه‌های گذشته جام جم را شخم می‌زنیم و مصاحبه‌ای را انتخاب می‌کنیم که بشود دیروز و امروز بعضی‌ها را مقایسه کرد.

چی بود چی شد هفته؛ علیرضا افتخاری

وعده‌ای را که به جام جم داده بود وفا کرد!

علیرضا افتخاری:

تصمیم گرفته‌ام کمتر بخوانم

علیرضا افتخاری از خوانندگان شناخته شده‌ای است که آثارش باقیال عام رویه‌رو شده و از جده هنرمندانی است که در زمینه موسیقی آثار متعدد و گوناگونی دارد. افتخاری، زیاد اهل مصاحبه نیست، اما در عوض اهل دل است. به همین دلیل لطف کرد و به پرسشهایمان پاسخ داد. چه کار تازه‌ای را برای عرضه به بازار موسیقی آماده دارید؟

گفت‌وگوی جام جم با علیرضا افتخاری؛ ۲۷ بهمن ۱۳۸۱

حالا کزیده‌کارتر است و چند سال یک‌بار آلبومی از آثارش منتشر می‌کند اما لابد یادتان هست دوره‌ای آن قدر پرکار بود که حتی مایه طنز و کنایه‌هایی هم شده بود. علیرضا افتخاری را می‌گوییم، استاد فی‌المثل از سال ۱۳۶۲ تا ۱۳۸۷ که می‌شود ۲۵ سال، ۵۵ آلبوم منتشر کرد؛ در یک فقره، سال ۱۳۷۹، افتخاری پنج آلبوم روانه بازار کرد. اواخر سال ۱۳۸۱ روزنامه جام جم گفت‌وگویی با او ترتیب داد و در یکی از پرسش‌ها به همین پرکاری هم اشاره‌ای کرد.

چه گفت؟

افتخاری آن روز به جام جم گفت: «خوشبختانه به‌تازگی تصمیم گرفته‌ام کمتر کار کنم. در سال ۸۱ کاری ارائه ندادم چون احساس می‌کنم خستگی ناشی از کارهای متعدد بر کارهای بعدی اثری نامطلوب می‌گذارد و از لحاظ روحی نیز تعدد کار در مدت زمان اندک، ذهن را خسته می‌کند؛ چرا که خواننده در زمان کوتاه شعرها و ملودی‌های زیادی را باید به خاطر بسپارد و این عامل تأثیر ناخوشایندی دارد.»

🗨 **نکته اول:** افتخاری اواخر بهمن‌ماه ۸۱ می‌گوید در سال ۸۱ آلبومی ارائه نکرده است. البته در همان سال «عشق گمشده» را منتشر کرده بودند و دو ماه پایانی سال، آلبوم «شب عاشقان» را هم به بازار فرستادند تا در سالی که کم‌کار به نظر می‌رسیدند دست کم دو آلبوم را تولید کرده باشند!

🗨 **نکته دوم:** درست از دو ماه پس از انجام این گفت‌وگو یعنی فروردین ۱۳۸۲ تا پایان این سال، با وجود ادعای استاد بابت این که تصمیم گرفته کمتر کار کند، پنج آلبوم از حضرت مستطاب‌شان منتشر می‌شود.

🗨 **نکته سوم:** و این پایان ماجرا نیست؛ سه آلبوم (سال ۸۳)، یک آلبوم (سال ۸۴)، چهار آلبوم (سال ۸۵)، پنج آلبوم (سال ۸۶)، سه آلبوم (سال ۸۷) و سه آلبوم نیز سال ۸۹ منتشر کردند تا طی شش سال، ۲۱ آلبوم دیگر نیز منتشر کرده باشند.

🗨 **نکته چهارم:** اما بالاخره در دهه ۹۰ شمسی، به آنچه سال ۱۳۸۱ به جام جم گفته بودند جامه عمل پوشانیده و در این هشت سال فقط سه آلبوم به بازار فرستادند. خدا عمر استاد را زیاد کند و همیشه روی خط فعالیت هنری نگهشان دارد.